

کیہا دولت حیوا لکری کر دند؟؟؟

معرفی جہاد گران بزرگ ، گام بہ گام باحقایق

(استاد صباح)

وطن مادر دوم است، وطن خویش را فزونتر از هر چیز گرامی دارید. میهن دوستی باید مقدم بر هر کار و خود مختاری و استقلال پیشرو بر هر اندیشه باشد. وطنم را بیشتر از خانواده ام دوست می دارم اما به انسانیت بیشتر از کشورم علاقمندم. کافی نیست که انسان برای وطنش خدمت انجام داده باشد بلکه هرگز از خدمتگزاری خودداری ننماید. عشق ورزیدن به میهن عبارت از این است که انسان با تمام قوا، میل داشته باشد عملی شدن آرمانهای بشری را در آن مشاهده نماید و به قدر قوه ی خود در راه کار یاری نماید. عشق و علاقه به وطن و آب و خاک مانند علاقه به پدر و مادر و زن و فرزند امری طبیعی است. صمیمیت و عواطف و احساسات شما نسبت به میهن خودتان باید مافوق همه ی احساسات و عواطف شما باشد.

مژده ای ساده دلان، عصر جدید آمده اند
دوره ی چوروچپاول وتاراج سپید آمده اند
اینان هرچه که کردند ، نگویید «دروغ»
از برای سرقت بانک باقفل وکلیدآمده اند
یک کلید شان اگر نگشاید دروازه هر قفل

با گروپ سلاحدار و با قفل جديد آمده اند
مجلس ملي که از فحش و تمسخر شده پُر
غصه نخور دولت اخلاق پديد آمده اند
رفته اند آن گروپ کلاه پست و چين دار
آنکه با مشتمت روي ميزمي زد آمده اند
گرچور کردند و چپاول شد و بردند و خوردند
غمگين مشو که با نفس پليد آمده اند.
عذر تقصير، که ما مار گزيده شده ايم
آن مار که تا اکنون نگزيده آمده اند.

در شمالشرق کشور

در چهار ولايت زون شمالشرق کشور دو هزار جريب زمين اين تصدي را زورمندان غصب و منازل رهايشي را بالاي آن اعمار کرده اند . تصدي سپين زرهفت هزار و پنجمصد جريب زمين در ولايت هاي قندوز، تخار، بدخشان و بغلان دارد و دو هزار جريب آن را زورمندان غصب کرده اند . اين زمين ها در ولسوالي هاي خواجه غار، دشت قلعه و ینگي قلعه تخار و ولسوالي هاي بهارک بدخشان و امام صاحب قندوز اند.

تورن اسماعيل مجاهد زمين هاي زابلي و گمرک تور غندي و اسلام قلعه

اداره مبارزه با فساد اداری به تاریخ پنج ثورسیزده نودیک محمد اسماعیل وزیرانرژی و آب را به دست داشتن در فساد متهم کرد. لودین گفته بود- من اسماعیل خان را متهم به فساد کرده‌ام که مانند وی هیچ وزیرچپه شاخ وجود ندارد، اما حالا ببینید که چه کسی جرئت دارد تا از وی در مورد بپرسد و پول و جایزادی را که به سرقت برده، از او دوباره بگیرد. این درحالیست که با بی نتیجه ماندن و فراموش شدن این دوسیه‌ها انتقادات بر ناکارایی و عدم هماهنگی ادارات مبارزه با فساد بیش از پیش افزایش یافته است.

اسماعیل خان در قضیه برداشت میلیون ها دالر از یک بانک دولتی در زمان ولایت هرات، استفاده سو از عواید گمرکات و نیز بستن قرارداد غیر شفاف با برخی از شرکت های ساختمانی، متهم است. در نامه اداره مبارزه با فساد اداری که پیش از دادن رای اعتماد به وزیران، به پارلمان افغانستان فرستاده شده بود، آمده است که اسماعیل خان در حدود هفتاد میلیون دالر از یک بانک دولتی برداشته است.

این پول ها زمانی برداشت شده که داکتر اشرف غنی احمدزی وزیر مالیه بوده است و در همان زمان، اشرف غنی، هیاتی را برای بازپس گیری این پول به هرات فرستاده اما والی پیشین هرات از تحویل این پول ها به هیات اعزامی از کابل، خود داری و با هیات همکاری نکرده است. از سوی دیگر عزیز الله لودین رییس اداره مبارزه با فساد اداری به خبرگزاری بخدی گفت که شماری از وزیران کابینه به اختلاس و غصب جایزادهای دولتی متهم هستند اما او از گرفتن نام این افراد خود داری کرد. با این حال لودین افزود که صد ها جریب زمین دولتی در شهر هرات از سوی برخی زورمندان غصب شده است. عبدالمجید خان زابلی در زمان صدارت سردار شاه محمود غازی یکی از با نفوذ ترین وزرای کابینه بود و همزمان ریاست تمامی وزرای سکتورهای اقتصادی و مالی کشور را برعهده داشته است.

گفته می شود که عبدالمجید خان، اساس گذار بانک ملی افغانستان است و سال ها مدیریت هیات عامل این بانک را به عهده داشته است. زابلی سال های آخر عمرش را در امریکا به سر برد و در اوایل ده هفتاد در این کشور وفات کرد. از عبدالمجید خان زابلی صدها جریب زمین در ولایت های هرات، ننگرهار و برخی از شهرهای بزرگ کشور باقی مانده است. عزیزالله لودین، با اشاره به اینکه جایزادهای عبدالمجید خان زابلی ملکیت دولت افغانستان است تأیید کرد که بخش اعظم این جایزادها از سوی برخی زورمندان غصب شده است. به گفته رییس مبارزه با فساد اداری، کل مساحت خانه عبدالمجید خان زابلی یازده ونیم جریب زمین است که هشت سال پیش از سوی یک هیات هشت نفری به مبلغ 24 میلیون دالر قیمت گذاری شده است. لودین تأکید کرد که فرزندان و بازماندگان زابلی با نوشتن نامه ای به حکومت افغانستان گفته اند که تمامی جایزادهای آنان، مربوط به مردم افغانستان است.

هادی و حمید، فرزندان مرحوم عبدالمجید خان زابلی و خانم او گفته اند که بیش از چهارده هزار و هشت صد جریب زمین متعلق به خانواده زابلی، مربوط به وزارت زراعت می شود که از سوی برخی زورمندان غصب شده است. بخشی از جایزادهای زابلی از سوی اسماعیل خان، بخشی به نام سلیم ترکی شاروال هرات و بخش سوم نیز به نام یک خانم قبایله شده است. در همین حال محمد رفیق شهیر رییس شورای متخصصان هرات گفت که در حال حاضر، موضوع ملکیت خانه اسماعیل خان از سوی کمیسیون مبارزه با فساد اداری مورد بحث است. به گفته شهیر خانه ای که فعلا اسماعیل خان در آن زندگی می کند ملکیت زابلی ها است و بنا به وصیت خود عبدالمجید زابلی، این خانه باید برای معارف و تحصیلات عالی افغانستان وقف شود. شهیر تأکید کرد که در دو دهه اخیر ملکیت این خانه، ظاهرا به نام همسر اسماعیل خان قبایله شده

است. به گفته محمد رفیق شهیر رییس شورای متخصصان هرات، اسماعیل خان یک افسر نظامی بود که سرمایه زیادی نداشت اما اکنون یکی از سرمایه داران بزرگ افغانستان است.

او افزود که اسماعیل خان در هرات و برخی از ولایت های دیگر و نیز کشور همسایه (ایران) جایزاد و سرمایه زیادی دارد. هتل بزرگ استقلال که در منطقه بسیار گران قیمت و با ارزش هرات (گرده پارک در نزدیک ساختمان ولایت) قرار دارد از جمله جایزادهای اسماعیل خان است. اسماعیل خان در دوره ای که والی هرات بود، عواید گمرکات هرات را به مرکز نمی فرستاد و این مساله در همان دوره سروصداهای زیادی را نیز برپا کرد.

اسماعیل خان سرمایه گذاری های زیادی در بخش های مختلف انجام داده و هنوز کسی نمی داند که سرمایه او، در کجا ها قرار دارد. اسماعیل در حالی متهم به اختلاس و غصب جایزادهای دولتی در هرات، می شود که ولسی جرگه به شماری از وزرای پیشنهادی کرزی از جمله اسماعیل به عنوان وزیر انرژی و آب رای اعتماد داد.

پس از اینکه این وزرا از پارلمان رای اعتماد گرفتند دکتر عزیزالله لودین، تاکید کرد که اداره مبارزه با فساد اداری نامه ای به پارلمان فرستاده و موضوع اختلاس و غصب زمین توسط برخی از وزرای پیشنهادی را با این نهاد مطرح کرده است. لودین تاکید کرد که اعضای پارلمان به این مساله توجهی جدی نکرده و به وزیران متهم به اختلاس رای اعتماد دادند. به دنبال مطرح شدن این اتهام، ولسی جرگه اعلام کرد که موضوع رای اعتماد به وزیران متهم به فساد، باز نگری می شود. اسماعیل از چند سال به این سو، از حامیان نزدیک رئیس جمهور کرزی به شمار می رود و چند سال است که به حیث وزیر انرژی و آب در کابینه آ کرزی کار می کند.

احمد مشاهد مجاهد چپاول

احمد مشاهد عضو تنظیم جمعیت و از وفادارترین اشخاص به شورای نظار است و در سالهای گرمای پاکستان رفتن، طب را تمام ناکرده راهی پاکستان گردید و مثل دیگر سران جهادی پیشوند دکتر را هم به نامش علاوه کرد.

آگاهی یافتن از دارایی های واقعی وی شاید ممکن نباشد اما فقط بخشی از سرمایه، جایزاد و ملکیت های وی که همه در باره اش می دانند را به معرفی می گیریم. با تحلیل مشاهد از این زاویه، برای مردم، برای چندمین بار به ثبوت میرسد که نظام فعلی که دم از دفاع از مردم و دفاع از دموکراسی می زند، اتکایش در ولایت تخار روی چه کسانی بوده و ماهیت شان چگونه است. اگر از حمام های نمره و باغهای کوچک که مشاهد در اینجا و آنجا ورسج و تالفان و ولایات دیگر دارد چشم بپوشیم و به جایزاد های بزرگترش نظر اندازیم، باید از هتل آریانا شروع کنیم. هتل آریانا در ولایت تخار از جمله

هوتل های مفشن و مرغوب شهر تالقان است و محافل گوناگون، خصوصاً محافل عروسی در آنجا برگزار می‌گردند. این هتل مشهور از شخص مشاهده می‌باشد.

تانک تیل آریانا که در جوار پل شهروان تالقان قرارداد و پرفروش ترین تانک تیل در تالقان است نیز مربوط او می‌باشد. داستان این تانک تیل و کلاهبرداری مشاهده از نزدیکترین دوستش شاید نمونه خوبی باشد که ماهیت وی را شناخت. در زمان ولایت سید اکرام‌الدین معصومی، به نیت ایجاد تانک تیل شریکی بین معصومی و مشاهده، زمین را از صاحب آن به زور تفنگ خریدند. هنگامیکه سند بین فروشنده و خریداران به امضاء می‌رسید معصومی تاکید می‌دارد که نام هر دوی شان در جریان نوشتن قباله ذکر گردد، ولی مشاهده برایش استدلال می‌نماید که چون تو والی هستی اگر صدای این زورگیری بالا شود، موقت زیر سوال می‌آید و بدنام می‌شوی بنا

ضرور نیست نامت را در قباله ذکر نمایم و این کار باعث شکست عهد شراکت من و تو نمی‌شود. چندی می‌گذرد و معصومی هم از چوکی ولایت برکنار می‌شود. وقتی تانک تیل آریانا یکی از پرفروشترین تانک در شهر تالقان می‌گردد، اونزد مشاهده آمده تا سهمی از عواید بدست آمده‌ی شراکت را بدست آورد. مشاهده با نهایت خشم و دیدهدرایی، منکر عقد و پیمان درین رابطه شده و باینصورت دوستی و همدستی شان پایان می‌یابد. زمین های آبی مشاهده در نهر چمن و سایر نقاط تخار بیشتر از ۷۰۰ جریب می‌باشند که در بهترین موقعیت های تالقان واقع اند. در شرایط فعلی هر جریب این زمین ها بیست لک افغانی خرید و فروش می‌شوند.

کرایه صرف دکانه‌ها و سرای هایش در تالقان ماهانه یک میلیون و دوصد هزار افغانی می‌شود. تعداد حویلی هایش در کابل بالاتر از ده باب بوده که همه در مناطق قیمتی موقعیت دارند. تعداد زیاد آنها را به کرایه داده است. یک حویلی اش در شیرپور، یک حویلی در منطقه بادام باغ و یکی عقب سینما آریوب در باغ بالا موقعیت دارند. در تالقان هم چندین حویلی در بهترین موقعیت های شهر از مشاهده اند، که از جمله حویلی ای که درسرک اول دارد و مدتی در زمان گریزگریز ربانی که باتحت هرسومیرفت و مدتی سفارت ایران بود که تنها ایران سفارت کاری در تخار داشت و فعلاً به یوناما کرایه داده شده است از جمله زمین غصب شده دولتی است.

در خارج از افغانستان جایداد های غیر منقول وی که تا حال افشاء شده اند، یک حویلی در دویی، یک حویلی در تاجکستان. ریاست ده که مسئولیت امنیت تمامی وزیران را به عهده دارد، امنیت مشاهده هم به عهده گرفته است. به همین مناسبت مشاهده ماهانه به تعداد سه صد نفر از ریاست ده اعاشه بدست می‌آورد. او که به امراض گوناگون گرفتار است، خوراکش نان جواری بیش نیست، دارایی هایش را قبل از مرگ میان اولاد هایش تقسیم و ترکه کرده است. مشاهده علی‌الرغم آنکه آدم کینه دل، خودپسند و خودخواه است و به هر مسئله‌ی با در نظر داشت منافع خود برخورد می‌کند، در عین حال شخص متکبر و بد زبان است و سخت انتظار دارد که کسی پای خود را به پای او دراز نکند و همه بلی‌گوی او باشند. تنها آدم های برده‌صفت و زیبون از موقف او استفاده برده می‌توانند که آماده چاپلوسی و تحمل غضب، دشنام های رکیک و پیشانی ترشی های او باشند. از جمله ده ها فردیکه طبق تذکر بالا به نوکران او بدل شده اند فردی به نام حق نظر است که حالا شاید حق نظربای برایش بگویند.

او به واسطه مشاهده رئیس گمرک در یکی از گمرکات افغانستان تعیین شده و ازین طریق صاحب میلیون ها دالر شده است. او در چند محفل در حضور دیگران بدون اینکه عرق شرم بر پیشانی اش نمایان گردد، یادآور گردیده است که

امروز اگر کسی کمتر از یک میلیون دالر را سرمایه بگوید احمق است. او که چند سال قبل به نان شب بند بود و پول نداشت، امروز چندین حویلی صرف در شهر تالقان دارد.

ملک و دارایی هایی که مشاهد و همسلکانش چون مطلب بیک، حاجی آغاگل، پیرمحمد خاکسار، پیرم قل، قاضی کبیرمرزبان، بشیر چاه آبی و غیره به اصطلاح کلان های تخار با خدعه، نیرنگ، قتل، تهدید، توطئه، دزدی، خیانت، چپاول، وطن فروشی و متوسل شدن به پستی های رنگارنگ بدست آورده اند، بدون احساس شرم و خجالت آن را داد خدا نامیده، خویش را خدادادگان جارمی زنند تا این را ثبوت نمایند که دیگران که به پول و دارایی های افسانوی چون آنها نمی رسند نه اینست که ایشان دست به دزدی، وطن فروشی، جاسوسی، قتل و توطئه نزده اند بلکه ایشان را خدا نداده است. اولاده اینان اگرچه به پستی پدران شان آگاه اند در دل آن را تصدیق می دارند و می دانند که پدران شان تا جاسوس ورزیده نمی بودند و گذشته بیشرافتی و وطنفروشی برپیشانی شان از دور نمایان نمی بود، کجا ممکن بود به چوکی های مهم و بلند در سطح یک مملکت گماشته شوند. مشاهد و همقطارانش وقتی به منابرسخنرانی می کنند، همیشه دفاع از جهاد و مقاومت و ارزش های اسلامی را قفله می کنند، ولی در عمل به غیر از تحکیم پایه های اقتصادی و اجتماعی خود و فامیل خود به چیز دیگری نمی اندیشند.

سید طیب جواد مجاهد سفارت

روزنامه «دیلی بیست» به تاریخ ۱۸ دسامبر ۲۰۱۳ اسنادی را فاش نمود که سید جواد طیب پرده برمی دارد. بر اساس این اسناد اداره توسعه بین المللی امریکا (USAID) سالانه بیش از ۱۰۰۰۰۰۰ دالر جیره به سید طیب جواد می پرداخت که این رقم شامل کرایه خانه و مصارف غذایی او نمی شود. جواد از سال ۲۰۰۲ الی ۲۰۰۳ رئیس دفتر کرزی بود و بعدا سفیر افغانستان در آنکشور شد. سید طیب جواد همزمان از دو پیمانکار امریکا RANCO و «انترنیوز» دالدریافت می کرد. به گفته مسئولان اداره توسعه بین المللی امریکا این پول بخاطر جلب تحصیل کرده های غرب در دولت کرزی به حیث تکنوکرات ها برای بازسازی افغانستان پرداخت می شد.

بر اساس گزارش، قراردادی که بین جواد و RANCO به امضا رسیده نشان میدهد سید جواد با معاش روزانه ۳۱۴,۱۲ دالر برای شش ماه بحیث مشاور با این پیمانکار امریکا ایفای وظیفه کرده است. اسناد نشان می دهند که RANCO به اردو وزارت خارجه امریکا کارهای گسترده ای انجام داده است. در این قرارداد که به تاریخ ۷ نوامبر ۲۰۰۲ امضا شده روزانه ۶۰ دالر بخاطر بودوباش در کابل و ۴۰ دالر مصارف غذایی جواد نیز در نظر گرفته شده بود. او امضای خود را در روی قرارداد تصدیق می کند اما از جریات قرارداد اظهار بی خبری می کند.

طیب جواد خود می گوید: من در مورد این که این ها پیمان کاران خصوصی یا دولتی بودند، چیزی نمی دانستم. برای من این معاشی بود که از سوی ایالات متحده ی امریکا پرداخت می شد. شاید کمترین معاش به من پرداخت می شد. افراد زیادی بودند که پول نقد دریافت می کردند .

اندریو ناتسیوس که در آن زمان رییس یو. ایس. اید بود می گوید: در روزهای نخستین جنگ افغانستان، USAID برنامه ی را روی دست گرفته بود که مطابق آن باید صدها تحصیل کرده ی افغان که در خارج زندگی می کردند، به تکنوکرات های دولت کرزی تبدیل شده و ظرفیت حکومت را تشکیل دهند. پرداخت معاش رقابتی با معاش این تکنوکرات ها در غرب بخشی از این برنامه بود. این تکنوکرات ها توسط پیمان کاران USAID استخدام شده و در وزارتخانه های افغانستان به کار گماشته شده بودند. عقد این گونه قراردادها راهی بود که ما می توانستیم با طی کردن آن زودتر برنامه های مان را اجرا کنیم. ما این برنامه را خاموشانه اجرا کردیم، چون این کار بین تکنوکرات ها و ملیشه های افغان (جنگ سالاران) متحد با ما تنش ایجاد می کرد. لاری سمپلر، معاون مدیر یو. ایس. اید برای افغانستان و پاکستان می گوید: در مراحل اولیه ی بازسازی افغانستان این گونه معاملات ضروری بود ... ما در صورتی که ضرورت باشد، با بازیگرانی که در حکومت جدید نقش مؤثری داشته باشند نیز این کار را خواهیم کرد .

دیلی بیست می افزاید که دیوید هوفمن رئیس « انتر نیوز » به جواد طی یک ایمیلی که بعدها به دسترس این نشریه رسیده نوشته : من خیلی خوشحالم از این که در زمینه ی استخدام شما و کمک به رییس جمهور کرزی مساعدت کردم. ما در حالت عادی چنین چیزی را در نظر نمی گیریم، چون این کار با استقلالیت ژورنالیستی ما در تضاد قرار دارد. اما ما اوضاع در افغانستان را استثنایی تشخیص داده و با این کار موافقت کردیم. سید جواد طی شش ماه فعالیتش با این نهاد به صفت مشاور ۴۹۰۰۰ دالر دریافت کرد .

کریستین فیر معاون استاد در پوهنتون جورج تاون امریکا می گوید: ما از روز اول سیستمی را ایجاد کردیم که فاسد بود. ما کسانی را داشتیم که هم زمان از دومنبع معاش دریافت می کردند؛ یکی از ما و دیگری از بانک جهانی. این عاملی است که نتیجه ی آن یک سیستم فاسد است .

بقیه کزیده های مقالات استاد صباح کلک نماید